REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colonă 10 banĭ pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA" iese în fie-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șese lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-riĭ de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Brasov
Administrațiunea, Piața mare, Têrgul Inuluĭ Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor. Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 275. Brașov, Duminecă 12 (25) Decemvrie. 1904.

Cine pórtă vina?

E o norocire, că peste câte-va ḑile va trebui sĕ se alégă într'un fel cu dieta actuală, căcĭ jocul de-a mâța órbă: se împacă, nu se împacă, se disólva, nu se disólvă, începe sĕ fie deja plictisitor.

Incă și aḑĭ e mare numĕrul celor carĭ se îndoesc încă, că nouele alegerĭ se vor face în curênd. Sĕ mai fie ceva în vênt, sĕ se mai găsécă óre un nou espedient împăciuitor, despre care nicĭ Iuliu Andrassy nu viseză? Nu credem, ci repetăm ce am mai ḑis, că acuma se tractéză încă numai de a se stabili rĕsponsabilitățile.

Cine e causa, că nu se póte face împăcarea între cele două tabere maghiare combatante? Comunicatul cunoscut al oposiției relativ la nereușita negocierilor între Andrassy și Tisza face rĕspunḑĕtor pe cel din urmă pentru tóte. Tisza la rêndul sĕu își dă silința sĕ convingă lumea, că el este în dreptul sĕu, când nu vrea sĕ i se presente oposiției capul sĕu pe tipsiă. Mai susține ministrul președinte cu ai sĕi, că proiectul de revisuire ce l'a compus în grabă comitetul esecutiv al oposiției, care ar fi mai mult o batjocurire a ideii revisuirii, s'a născut numai din marea frică, ce o au oposiționalii de nouĕle alegerĭ și din gróza de responsabilitatea lor față de alegĕtorĭ.

De aicĭ se vede, că ținta luĭ Tisza este, ca la nouĕle alegerĭ sĕ suprime cât mai multe mandate oposiționale, făcêndu-o chiar mult mai bócănă decât Banffy la timpul sĕu.

Vedem, că din unele părțĭ se tot accentuéză, că Tisza póte va avé nevoie de Românĭ și póte că va și apela la concursul lor activist. Aḑĭ dăm loc unuĭ interwiev, ce-l publică „Epoca" din Bucurescĭ și în care un bărbat român de frunte din Bucovina dă asemenea espresiune probabilității de mai sus.

Unele din acest interwiev ni se par cam neînțelese, așa de pildă nu înțelegem, cum ar fi posibil sĕ se creeze o situațiune favorabilă postulatelor române de la 1848, când se afirmă, că rolul ce i-ar aștepta pe Românĭ în situația de față, ar fi a se face códă de topor a politiceĭ luĭ Tisza. Ni-se pare, că confratele bucureștean în punctul acesta s'a abătut cum-va de la expunerile celuĭ interwievat, vrênd sĕ-l înfrumsețeze.

Era vorba, că Tisza are gândurĭ rele față cu oposiția. Dér de va disolva dieta și a doua și a treia óră, totușĭ nu va puté sĕ împedece, ca sĕ fie în dietă și o oposițiune.

Și aicĭ e dificultatea cea mare, căcĭ ca sĕ pótă isbuti a monopolisa mandatele de deputațĭ în favorul sĕu, va trebui înainte de tóte sĕ câștige massele maghiare și acésta nu se póte fără de a aduce jertfă pe altarul șovinismuluĭ causa naționalităților.

Brașov, 11 (24) Decemvrie.

Tratatul de comerciu între Austro-Ungaria și Germania. S'a stabilit o înțelegere între Austro-Ungaria și Germania asupra baselor pe carĭ sĕ se încheie noul tratat de comerciu.

Austro-Ungaria trimite patru representanțĭ la Berlin pentru a da esplicațiunĭ verbale și a se orienta precis asupra părerilor germane.

Demisiunea ministruluĭ de esterne român I. C. Brătianu. Din Bucurescĭ se scrie: Ministrul de esterne român I. C. Brătianu a fost primit Joi séra de Regele Carol în audiență. După acéstă audiență d-l Brătianu a înaintat prim-ministruluĭ D. Sturdza dimisiunea sa. Se ḑice că de asemenea vor mai dimisiona din posturile lor 11 membri ai comisiuneĭ budgetare, 2 questorĭ și mai mulțĭ membriĭ aĭ secțiunilor camereĭ. Dimisiunile acește stau în legătură strînsă cu dimisiunea presidentuluĭ camereĭ Ferechide și a celor doĭ vicepresidențĭ.

Alegerĭ în stare de exlex.

Am vĕḑut erĭ, că zadarnică a fost speranța oposiționalilor de a-se încheia un compromis cu guvernul. Acțiunea conteluĭ Iuliu Andrássy a căḑut în baltă, de vreme-ce ministrul președinte Tisza — cum era de prevĕḑut — s'a pus pe terenul negațiuneĭ categorice.

In urma acésta nu mai încape îndoială, că *se vor face alegerĭ dietale în stare de exlex.* In ședința de la 28 Dec. oposiția n'are sĕ voteze guvernuluĭ indemnitatea, și astfel țéra va întra érășĭ în starea de *exlex*, dieta va fi disolvată, ér pe la finele luĭ Ianuarie se va începe campania electorală.

După zădărnicirea acțiuneĭ de împăcare, contele Iuliu Andrassy a învitat pe membriĭ comitetuluĭ diriguitor al partidelor oposiționale unite la o conferență, ca sĕ le comunice naufragiarea silințelor sale de împăciuire. Conferența s'a întrunit și s'a dat un comunicat în care se arată condițiile ce i-s'au pus luĭ Tisza și rĕspunsul acestuia.

Un comunicat a publicat și guvernul, în care se spune, că propunerile oposițieĭ nu erau suficiente pentru a-se garanta lucrarea parlamentuluĭ, un junctim între reforma legeĭ electorale și între revisuirea regulamentuluĭ nu putea fi admis, și guvernul, care se bucură de încrederea coróneĭ și de sprijinul majorității, nu putea sĕ satisfacă pretensiunei de a-se retrage.

*

Ḑiarele oposiționale sunt fórte mâhnite contra luĭ Tisza, care n'a vrut sĕ priméscă propositiile luĭ Andrássy. Ele spun, că încă înainte de a pleca la Viena, ca sĕ raporteze Maj. Sale, contele Andrássy a făcut o visită conteluĭ Tisza, rugându-l sĕ se gândéscă asupra condițiunilor de împăcare ce i le-a presentat. După ședința de Lunĭ a dieteĭ Andrássy l'a visitat din nou pe Tisza rugându-l sĕ-ĭ dea rĕspuns. Tisza i-a declarat că totul i-s'a părut o glumă, dér fiind-că vede că Andrássy ia lucrul în serios, îi declară, că pe basele ce i s'au indicat, nu va negocia cu nimenĭ. A fost și un schimb de scrisorĭ între Andrássy și Tisza și, ca condiție *sine qua non*, oposiția a cerut retragerea cabinetuluĭ Tisza și anularea legeĭ-Daniel. Condiția acésta l'a iritat pe Tisza nespus de mult. Pretensiunea a calificat'o drept *frivolitate* — și cu acésta încercările de împăciuire s'au zădărnicit.

In séra aceleașĭ ḑile Tisza a declarat în clubul liberal, că luĭ *nu-i trebue pace, ci victorie*, nu negociéză cu nimenĭ, ci lucréză așa cum îl taie capul.

Un interwiev cu d-l br. Hurmuzachi.

„Epoca" de Miercurĭ 8 (21) Decemvrie publică la loc. de frunte interwievul ce l'a avut unul din redactorii sĕĭ în Bucurescĭ cu d-l baron Eud. *Hurmuzachi*, fost șef al partiduluĭ național român din Bucovina, asupra *situațiuneĭ din Austro-Ungaria.* „Epoca" spune, că d-l Hurmuzachi e rudă cu d-l Dim. Sturdza, are vr'o 60 de anĭ vîrstă și întreține întinse relații personale cu personagii marcante politice din Viena și Budapesta.

D-l Hurmuzachi a declarat, că de mult nu mai face politică, și numai după repețite solicitărĭ a dat redactoruluĭ foieĭ bucurescene unele lămurirĭ din carĭ reproducem după „Epoca" următórele:

— Ceea-ce se petrece acum în Ungaria atrage atențiunea lumeĭ întregĭ. Evenimentele de acolo pun în al doilea plan, pentru noi, rĕsboiul ruso-japones, cestiu-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Pălăria fermecată.

De ***

Bĕtrânul ceasornic din odaia separată a micului birt de mahala bătù órele ḑece. Faptul acesta nu sinchisea de loc societatea adunată împrejurul uneĭ mese din acest local. Numai unul din ceĭ adunațĭ căpătă un neastîmpăr. Acesta își mișcă de câteva orĭ scaunul încóce și încolo, își aruncă mucul de țigară sub masă, își beù restul din pahar, apoi tușĭ de vr'o douĕ-treĭ orĭ fórte energic și în sfîrșit strigă resolut: „Țal! Plata!"

Chelnĕrul se apropie și ḑice: „Dór nu vețĭ pleca tocmai acuma d-le v. Mauserl, când a început sĕ se încălḑéscă odaia?"

„Cum? Sĕ te ducĭ acuma? Nu se póte!" strigară cu toțiĭ în cor.

„Vorba e, că nicĭ eu n'aș prea vré", rĕspunse Mauserl cu glas șovăitor, dér trebue sĕ merg. Vețĭ înțelege, domnilor, că omul trebue sĕ aibă considerațiunĭ și față cu familia..."

Declarația acésta fù primită cu risete generale, ironice și considerațiunile d-luĭ Mauserl fură cualificate ca frică de nevastă-sa, care nu-i permite sĕ stea maĭ mult în birt, decât până la órele ḑece. Vĕḑêndu-se așa batjocorit, Mauserl n'avù încătrău și mărturisi, că motivul principal al plecăriĭ sale timpurie și involuntare în adevĕr este nevasta sa... Domniĭ de la masă începură atuncĭ cu toțiĭ sĕ peroreze contra tiranieĭ femeilor și toțĭ erau de acord: flăcăii, însurații și chiar și un vĕduoiù. Numai d-l v. Kogler, cel gras, nu ḑicea nimica, ci numai rîdea și rîdea, cu tóte că și el era însurat.

„Nu înțeleg, ce vĕ sculațĭ cu toțiĭ împotriva femeilor", dise el după-ce se mai potoli furtuna, „voi nu vĕ pricepețĭ cum trebue sĕ umblațĭ cu femeile. Uitați-vĕ la mine, care sunt însurat, și totușĭ stau în birt, până când vreu eu, ér baba mea nicĭ nu bleștesce. Am un leac fórte simplu pentru dînsa..."

„Hoho! Aș vré sĕ cunosc și eu acel leac!" rĕspunse sfiicios d-l v. Mauserl.

„Sĕ ți-l spun imediat" ḑise v. Kogler. „Stai puțin și îțĭ voiù povesti. Vedĭ tu pălăria aia din cuier?"

„Ei, și ce e cu pălăria?" ḑise Mauserl. „Vĕd că e o pălărie verde stiriană, care îțĭ stă fórte prost, după cum țĭ-am spus'o de atâtea orĭ".

„Da, însĕ acésta e o pălărie fermecată" declară Kogler rîḑênd, „cu care mi-am îmblânḑit nevasta. Sĕ scii, că nicĭ ea nu era mai bună decât a ta, ba póte era mai rea, căcĭ nu mĕ lăsa sĕ stau în birt nicĭ până la ḑece, până ce un prieten mi-a recomandat leacul acesta escelent".

„Sĕ-țĭ cumperĭ o pălărie móle", îmĭ ḑise odată prietinul, „pe care sĕ o poțĭ arunca și pe jos, fără sĕ i-se întîmple ceva, apoi îțĭ voiù da eu instrucția, cum sĕ-țĭ lecuescĭ baba cu ea." Bine, îmĭ cumpĕr pălăria, mĕ duc cu prietenul la birt și fiind-că mi-a spus că leacul numai așa folosesce decă se întrebuințéză după mieḑul nopțiĭ, am beut împreună până târḑiu. Era două și jumĕtate, când am sosit acasă. Firesce baba mea mĕ aștepta. Cum m'a vĕḑut cu pălăria, a început sĕ-i umble gura ca o moră stricată. Eu însĕ iau pălăria — după instrucția prietenuluĭ — și o arunc drept în mijlocul odăiĭ. Soția mea însĕ, pre cum o scițĭ, nu póte suferi disordine și se scólă din pat, vrînd sĕ ridice pălăria.

Băgațĭ de semă! Acuma vine momentul decisiv.

„O sĕ lașĭ pălăria acolo, unde am pus-o eu?... Acésta este casa mea, în care îmĭ pot pune lucrurile unde vréu eu. Eu sunt stăpân în casă și nimenĭ n'are sĕ se amestece în daraverile mele." Baba mea a rĕmas încremenită, când m'a vĕḑut pentru prima óră așa energic. S'a pus éră în pat și a mai încercat sĕ mĕ probozéscă, însĕ fiind-că eu apucasem pe dinainte, că eu sunt stăpân în casă etc. de odată se făcù prietenósă și ḑise: „Ei, tacĭ acum și mĕ lasă în pace", și n'a mai ḑis nicĭ un cuvênt.

„Bravo Kogler", strigară toțĭ „așa trebue dresate femeile". Numai d-l Mauserl observă cu sfială: „Ei, și ce țĭ-ar fi folosit pălăria, decă, nevasta nu s'ar fi sculat sĕ-o ridice,... a mea de esemplu..."

„Stai, sĕ-țĭ spun mai departe", rĕspunse Kogler. A doua óră, când m'am dus la birt, mĭ-am luat firesce érășĭ pălăria verde. Nevasta mea rîdea și ea, cum numai o femeie scie sĕ rîdă și îmĭ ḑice: „Sĕ nu vii prea târḑiu acasă! Sĕ scii, că te aștept!...

S'a întâmplat că érășĭ m'am dus cam târḑiu acasă și nevasta începe érășĭ sĕ mĕ dojenéscă. Imĭ scot érășĭ pălăria și o

nea macedonénă și situația internă a Rusiei; ele trebue sĕ intereseze direct pe toțĭ Românii de o potrivă, căci nu se scie ce surprise póte sĕ aducă diua de mâne, surprise, cari vor privi direct și interesele regatului român.

Dată fiind situația parlamentară aprópe identică a Austriei — continuă d-l baron Hurmuzachi — crisa internă a monarchiei vecine este așa, încât sunt incalculabile consecințele ei. Compromisul dintre Austria și Ungaria nu este încă votat nicĭ dintr'o parte, tariful vamal de asemenĭ, așa încât chiar pactul dualist din 1867 este în pericol.

— Póte sĕ se complice lucrurile până a-se desface dualismul dintre Austria și Ungaria?

— Nu numai că se póte, dér cred, că acei carĭ conduc lupta în contra contelui Tisza, urmăresc tocmai uniunea personală, căcĭ au în vedere că, succedând la tron archiducele Francisc Ferdinand, acesta — date fiind puținele simpatii ce le are pentru Maghiarĭ — ar căuta sĕ dirigeze desfășurarea evenimentelor spre federalisarea monarchiei.

— Dér capii oposiției unite maghiare nu sunt toțĭ în contra dualismului.

— Ii cunosc aprópe pe toțĭ. Andrassy, de pildă, este fórte cult, dér prea mole. Pe Banffy îl sciu toțĭ Românii, că din aulic ce a fost, a devenit extrem radical. Apponyi de asemenĭ. Kossuthiștii au massele și ele împing fatal pe șefii lor spre ruptură cu Austria.

— Va permite acésta Viena?

— Firesce, că împĕratul Francisc Iosif nu permite. De aceea a dat contelui Tisza mână liberă sĕ înfrâneze oposiția; de aceea i-a dat și disolvarea în stare de *ex-lex* și la nevoie îi va da și alte disolvărĭ.

— Dér cu cine va face Tisza alegerile, când majoritatea Maghiarilor merge cu oposiția?

— Decă n'ar puté numai cu partidul sĕu, póte va căuta sĕ câștige și pe Românĭ. Românii, fiind solicitațĭ a trece pe terenul activității, vor intra în parlament și cred, că vor intra în partidul contelui Tisza *în schimbul unor concesiunĭ naționale.* (?)

— Admitețĭ putința unei suspendărĭ a costituției ungare?

— Totul este acum admisibil, căcĭ lupta ce se dă este fórte mare și fórte grea: este lupta între interesele dinastiei și șovinismul maghiar. In acéstă luptă se póte încă sĕ fie chemațĭ acum și Românii.

— Intru cât pot fi angajate interesele României în desfășurarea evenimentelor din Ungaria?

— Nu pot sĕ precisez nimic. Dér am o mare încredere în înțelepciunea regelui Carol.

Eu sciu fórte bine, că împĕratul Francisc Iosif ține fórte mult la regele Carol; adĭ singurul amic intim al bĕtrânului nostru monarch este regele Carol. Și mai sciu bine, că Regele are o mare ascendență asupra împĕratului, mai ales de când a murit regele Albert al Saxoniei, care îi era vechiŭ prietin.

— Și ce credețĭ, că ar puté eși din haosul în care se află adĭ imperiul vecin?

— Póte încetarea dualismului, federalisarea imperiului, care ar puté realisa programul din 1848 al Românilor din Transilvania, póte o Ungarie independentă, care ar însemna o întărire și o crescere mare a importanței Românilor. Póte... mai scii ce se póte întîmpla? Un lucru însĕ ar fi bine: ca Românii din regat sĕ urmărescă cu mare atențiune evenimentele din Ungaria. Și sĕ profite de ocasia asta, ca sĕ cunóscă bine politica maghiară în tóte ramificațiile ei...

Din camera română.

Ședința dela 22 Decemvrie.

Ședința acésta a fost din mai multe puncte de vedere interesantă. Era presidată de d-l Poenaru-Bordea.

Indată după deschidere președintele anunță demisiunea d-lui *Ferechide* din calitatea de președinte al camerei. Se dă citire unei scrisorĭ a d-lui Ferechide prin care acesta arată, că din moment ce nu mai inspiră majoritățiĭ încrederea de care se bucura odinioră, își dă demisiunea.

D-nii vicepreședințĭ Tache *Protopopescu* și V. *Morțun* își anunță de asemenea demisiunile lor.

Ministrul președinte *Sturdza* spune, că demisiunile președintelui și vicepreședinților este un fapt de mare însemnătate pentru situația actuală. Prin aceste demisiunĭ se fac dificultățĭ guvernului, care în orĭ-ce cas e dator sĕ mérgă înainte, — de acea în votul ce se va da demisionaților, va vedé votul de încredere sĕu de neîncredere pentru guvern.

D-l *Ferechide* spune, că deși a demisionat, va continua sĕ rĕmână ca și mai înainte membru devotat al partidului liberal.

Se pune apoi la vot alegerea unui nou președinte. Alegerea se face prin apel nominal. Mulțĭ deputațĭ *refusă de a vota.* Se anunță astfel *59 abțineri.* D-l *Morțun* se urcă pe tribuna presidențială și constată, că n'ar fi numai 59 abțineri; d-sa găsesce, că sunt 62 abțineri și că s'au făcut falsurĭ Din causa acésta se produce în incintă o mare neorînduială. Se aud strigăte: „scandal!“ In urmă se pune la vot alegerea de președinte a d-lui St. *Șendrea.* La despoiarea scrutiniului se constată 70 de voturĭ pentru Șendrea, 3 albe și 59 abțineri.

Ministrul președinte *Sturdza* cere sĕ se pună la vot, prin apel nominal, *încrederea pentru guvern.*

După-ce a vorbit deputatul Al. Djuvara (guvernamental), a luat érăși cuvêntul primul ministru *Sturdza* — Cred, dise el, că guvernele tóte sunt trecĕtóre, pentru-că din 4 în 4 anĭ ne presentăm la alegerĭ. Vĕ rog sĕ facețĭ deosebire între situația de atuncĭ și de adĭ. Voiam sĕ-mĭ dau dimisia, țéra fiind turburată. Am rĕmas totușĭ atuncĭ șeful partidului liberal. Causa pentru care d-l Aurelian n'a stat mult la guvern, a fost, că dênsul era președinte al unui guvern, ca om, dér nerecunoscut șef al partidului, ci numai președinte al Senatului. Astădĭ se confundă în mine șefia de partid și de guvern. Prin urmare astădĭ voiŭ interpreta și eu votul așa cum cred. Dațĭ'mĭ voie sĕ fac apel la concordia D-vóstră și la înlăturarea divergențelor. Avem nevoie de acéstă concordie, pentru-ca sĕ putem vota în liniște budgetele și convenția comercială cu Germania.

Se cere închiderea discuției. Mulțĭ deputațĭ protestéză.

D-l *Sturdza*: Am cerut votul d-vóstrĕ, prin apel nominal, pentru încrederea în guvern, *și-l pretind*!

Se pune la vot. Pentru votéză 127, contra 12.

Se aleg apoi vicepresidențĭ d-nii Mitescu, C. F. Robescu și S. V. Theodoru, cu câte 71 voturĭ.

Naționalitățile și viitórele alegerĭ.

Diarele maghiare încep sĕ se ocupe deja de pe acum cu atitudinea naționalităților la viitórele alegerĭ dietale.

„Budapesti Hirlap“ de la 23 Dec. vorbind despre atitudinea Românilor dice, că „în sînul generației politice mai tinere“ s'ar fi hotărît sĕ se pună candidațĭ nu numai în cercurile curat românescĭ, ci și în cercurile în carĭ Românii sunt în minoritate, pentru-ca alegĕtorii românĭ sĕ nu-și dea votul candidaților maghiarĭ.

Vorbind despre Sêrbĭ, diarul amintit spune, că Sêrbii din Ungaria sunt sfâșiațĭ în doué partide. Partidul liberal, al cărui conducĕtor e bĕtrânul Mihail *Polit,* este aderentul activității. Acest partid — după cum o spune însușĭ Polit în diarul sĕu *„Branik“* — n'are nicĭ o organisație politică, agitațiunea electorală nu e de loc pregătită, ér cel mai mare neajuns este, că între el și partidul radical esistă încă marĭ divergențe.

Partidul radical sêrbesc n'a decis încă nimic în cestiunea alegerilor. Totul se reduce la aceea, că conducĕtorul radicalilor Iașa *Tomicĭ* conjură în *„Zastava“* pe alegĕtorii sêrbĭ, sĕ nu voteze nicĭ pentru candidații guvernamentalĭ, nicĭ pentru cei opoziționalĭ. Cum ar puté sĕ voteze alegĕtorii sêrbĭ pentru candidații opoziționalĭ — dice Tomicĭ — când însușĭ contele Albert *Apponyi* a dat lozinca celor din oposiție, ca acolo unde candidații naționaliștĭ stau față 'n față cu candidații guvernamentalĭ, mai bine sĕ-șĭ dea votul pentru aceștia din urmă, decât pentru cei dintâi. Decă oposiția maghiară e datóre moralminte a nu-șĭ da votul pentru candidații naționaliștĭ, nicĭ naționaliștii nu pot sprijini cu voturile lor oposiția maghiară.

In cestiunea activității orĭ pasivității, partidul radical sêrbesc va decide într'o conferență ulterióră.

Despre ceea ce se petrece în sînul Slovacilor, foile maghiare nu spun nicĭ un cuvênt.

Rĕsboiul ruso-japones.

Port-Arthur.

Generalissimul *Kuropatkin* a telegrafiat la Petersburg cu data de 21 Decemvrie, că *garnisonei rusescĭ din Port-Arthur i a succes a recuceri de la Japonesĭ colina de 203 metri dimpreună cu tóte tunurile ce se aflau acolo.*

Telegrama acésta a lui Kuropatkin are însĕ un cusur: e basată adecă pe informațiunĭ din sorginte chineséscă. Din *Tokio* nu se anunță nimic despre acest eveniment. Se telegrafiéză însĕ, că armata asediatóre a făcut progrese însemnate în jurul golfului Porumbeilor, cucerind ma multe puncte însemnate.

Tot din Tokio se mai vestesce, că generalul *Nogi* a cerut trupe nouĕ de întărire, se dice că nu mai puțin de 60.000.

După o scire mai nouă din *Cifu,* 10 contratorpilóre rusescĭ s'ar fi refugiat din Port-Arthur.

Manciuria.

Pe câmpul de rĕsboiŭ din Manciuria se dau dilnic lupte mai micĭ între avantposturile inimice.

Se remarcă și se comentéză mult în pressa strĕină un ordin de di al generalului *Gippenberg* către trupe. El dice în acest ordin:

„Pe cel ce ar vré sĕ fugă de sub steg, îl voiŭ împușca fără milă. *Nicĭ-odată nu mĕ voiŭ retrage.* Acésta o pretind și de la ofițerĭ. Autorisez pe orĭ-cine *sĕ me împusce, decă voiŭ da ordin de retragere*“.

Intêmpinarea flotei baltice.

Din *Paris* se telegrafiéză, că crucișătorul japones *„Yosima“* s'ar fi scufun-

---

arunc în mijlocul casei. „Aha!“ strigă baba mea, „credĭ, că sunt așa de próstă, sĕ mĕ scol și sĕ-țĭ ridic pălăria? Nu mĕ mai prindĭ!“

Eu, firesce, eram pregătit la asta. „Cum? O sĕ te scolĭ imediat, sĕ ridicĭ pălăria? Tu trebue sĕ-mĭ ții în ordine lucrurile, chiar și pe la órele trei dimineța! Peste tot întréga gospodărie merge prost la noi! Nu e de mirat, că omul ca sĕ scape de atâta disordine, trebue sĕ se refugieze la birt. — Și apoi a început sĕ umble gura mea ca o moră tot pe tema asta, și baba mea nu mai avù răgaz sĕ vorbéscă și ea. A ascultat, cât a ascultat, și apoi s'a sculat binișor din pat și mĭ-a ridicat pălăria. „Cu tine nu póte sta omul de vorbă, când vii din cârciumă“ dise ea și apoi tăcù.

Și de atuncĭ iau tot-déuna pălăria cea verde, de câte-orĭ mĕ duc la birt, ér nevasta dórme și nici nu aude când viu acasă. Așa-i, că acésta e o pălărie fermecată?... și societatea se uita cu admirație la pălărióra verde care atârna nevinovată în cuier.

Până își terminà Kogler istoria, se făcù târdiu, și la propunerea unuia din societate, Mauserl primi sĕ-șĭ schimbe pentru adĭ cilindrul cu pălăria fermecată a lui Kogler, rĕmânênd, ca a doua di sĕ refacă schimbul.

— — — — — — — — — — — — —

A doua séră societatea era adunată érăși în numĕr complet. Numai Mauserl și Kogler lipsia... In sfîrșit pe la 9½ apărù Mauserl. Era zăpăcit și nicĭ nu audi pe chelner, care îl întrebà: „Ce poftițĭ“, vin sĕu bere?“ Se uita numai îngrijat la césornic și întrebà, decă Kogler nu i a adus cilindrul?

„Ei, ce-i, Mauserl? Ce efect a avut pălăria?“ întrebară cu toții.

„Nu pot sta mult“, rĕspunse Mauserl. Trebue sĕ fiu acasă înainte de dece. Cu pălăria am pățit-o rĕu!...

Ei, cum?

„Soția mea mĭ-a făcut un tărăboiŭ ne mai pomenit. Eu scot pălăria și mĕ uitam tocmai unde s'o asvîrl — când femeia mea vĕdêndu-o sĕ repede ca o furie și luându-mi-o din mână o asvîrle ea însa-șĭ la pămênt. „Ce fel?“ Așa eștĭ de trăsnit, încât țĭ-ai pierdut cilindrul nou-nouț și vii acasă cu sdrénța asta de pălărie?... Eu mĭ-am pierdut energia și am ridicat singur pălăria. S'o asvîrl din nou, n'ar mai fi avut nicĭ o noimă. Soția mea dobândise ascendentul și astădĭ am scăpat, numai ca sĕ-mĭ duc acasă cilindrul. Dér Kogler unde e?“

Kogler însĕ n'a venit. Câte-va minute înainte de dece vine însĕ un ucenic al lui Kogler aducênd o cutie de cilindru. „Complimente de la stăpânul meu și am adus cilindrul pentru d-l Mauserl“.

Mauserl deschide cutia, și scóte un cilindru strĕin.

„Scusațĭ d-le Mauserl“, dise ucenicul „stăpânul vĕ trimite de-ocamdată cilindrul sĕu, fiind-că al d-vóstrĕ trebue sĕ-l trimită la călcat“.

„In sfîrșit!“ oftà Mauserl, „bine, că e cilindru“ și salutând societatea plecă grăbit.

După plecarea lui Mauserl, domnii începură sĕ ispitéscă pe ucenic, ce e cu d-l Kogler. N'au putut scóte însĕ nicĭ o deslușire de la el. „Stăpânul e bolnav“, ér ce s'a întêmplat cu cilindrul lui Mauserl, n'a vrut de loc sĕ spună.

Peste câte-va dile își făcù apariția și d-l Kogler. Avea o pălărie nóuă, tare, și nu se sinchisia de pălăria lui verde, care rĕmase atârnată în cuier. Kogler se ducea acum de vreme acasă, nicĭ-odată nu-l ajungea miedul nopții în birt. Spunea că medicul l'a oprit sĕ nu mai bea, căcĭ bĕutura îi face rĕu. Când îl întrebau de pălărie, se făcea, că nu aude.

Decă n'ar fi avut odată o oră de slăbiciune, istoria cu cilindrul ar fi rĕmas pentru tot-déuna o enigmă.

In acea oră Kogler i-a spus lui Mauserl: „N'am avut noroc cu schimbul. Ție nu țĭ-a ajutat și mie mĭ-a făcut rĕu. Baba mea era atuncĭ din întêmplare tréză și când mi a zărit cilindrul, a sărit din pat și punêndu-șĭ mânile în șoldurĭ, a dis: „Ei, acuma sĕ trântescĭ cilindrul, decă îțĭ dă mâna!“. Firesce eu n'am putut sĕ fac tréba asta, și din acel moment mĭ-am pierdut superioritatea...

„Aș vré sĕ sciu însĕ, cum de pălăria cea verde și-a pierdut de-odată farmecul?“ întrebà Mauserl.

„Asta țĭ-o pot spune“, rĕspunse Kogler resignat, „fiind-că la bărbațĭ papă-lapte, cum eștĭ tu — nu putea sĕ aibă nicĭ efect.“

— st. —

dat la Port-Artur. O parte a flotei lui *Togo* a plecat sĕ întêmpine flota baltică. Două crucişătóre japonese au sosit alaltăerĭ la Singapore, de unde au plecat mai departe spre sud împreună cu 12 torpilóre.

SCIRILE DILEI.

— 11 (24) Decemvrie.

Românii în rĕsboiul ruso-japones. O scrisóre primită de la un publicist din Odessa, informéză, că după rapórtele oficiale ale statului major al armatei rusescĭ, au cădut în rĕsboiul din Extremul-Orient 34 Românĭ, dintre carĭ 19 sunt originarĭ din Odesa şi împrejurimĭ, ér 15 din Chişinău. Dintre aceştĭ 34 Românĭ, 15 erau în armata activă, ér 20 reservişti. 25 dintrînşiĭ erau soldaţĭ; ceilalţĭ 9 aveau grade şi între ei era şi un căpitan anume Penescu. Aceste scirĭ au fost comunicate oficial autorităţilor din Odesa şi Chişinău, carĭ la rêndul lor au anunţat familiilor celor morţĭ predând în acelaşi ţimp şi diferitele obiecte rĕmase pe urma eroilor românĭ. Publicistul mai exprimă convingerea sa, că numĕrul Românilor morţĭ până acum în rĕsboiul cu Japonia, e mult mai mare de cât cel anunţat oficial, şi că adevĕrul nu se va puté cunósce de cât după sfîrşirea sângerósĕlor lupte din Manciuria. Numĕrul total al Românilor basarabenĭ, carĭ luptă acum în rêndurile armatei ruse, e de asemenĭ necunoscut; se crede însĕ, că atinge cifra de 1400 de ómenĭ.

„Clopotele — nóstre“. Sub titlul de mai sus cetim în „T. R.“ din Sibiiu: „Adĭ la 10 óre şi 10 minute au sunat de prima dată în turnurile catedralei tóte patru clopotele, fiind trase timp de 10 minute. Lunĭ la 11½ a sunat de prima dată clopotul cel mare, aşedat singur în turnul de cătră miadă-nópte; de Lunĭ până adĭ au fost ridicate şi aşedate în turnul de cătră miadă-di celelalte trei, făcêndu-se apoi adĭ tragerea de probă. După veacurĭ îndelungate, în carĭ credincioşii din Sibiiu-cetate ai bisericei nóstre abia erau suferiţĭ sĕ laude pe Domnul în capelă fără turn, fără clopote, ascunsă în fundul curtilor, în dosul caselor, — adĭ sunetul puternic şi armonios al clopotelor unei catedrale grandióse, ridicată pe locul modestei capele de odinióră, umple de bucurie inima credincioşilor şi vestesce lauda şi vrednicia acelora, din obolul cărora, prin ostenelele şi sub îngrijirea cărora biserica ortodoxă română din Transilvania îşĭ are astădĭ catedrala sa. Fie, ca primul glas de adĭ al clopotelor ei, sĕ fi sunat în ceas bun, în ceas cu noroc pentru tot mai mare progres şi înaintare spre idealul ei: întărirea credincioşilor în credinţa strămoşéscă, conducerea lor spre tot ce e bun şi frumos şi plăcut lui Dumnedeu“.

Din congregaţiunea comitatului Arad. In şedinţa de Mercurĭ a comitatului Aradului s'au votat 200.000 de coróne din fondul drumurilor pentru facerea drumurilor, ca poporul sĕ aibă de lucru şi astfel sĕ se aline întru câtva miseria, care bântue în comitat. Deşi Românii constitue majoritatea covîrşitóre în acest comitat, cei din fruntea comitatului au sortit abia a 5-a parte din suma acésta pentru ţinuturile românescĭ. In contra acestei disposiţiunĭ nedrepte s'au sculat membrii românĭ Dr. St. Pop şi Rusu Şireanu, arătând nedreptatea ce se face, însĕ fără resultat. Majoritatea a primit propunerea fişpanului.

Atentat contra regelui Spaniei. Dilele acestea regele Spaniei a făcut o călĕtorie în automobil la Aranjuez. Automobilul mergea cu o viteză de 80 kilometri pe oră. Pe la mijlocul drumului însĕ, maşina fù deodată oprită necesitând re-care reparaţie. Regele se pregătea sĕ se urce din nou în automobil, când se observà la o mica depărtare un fir de fier, care era tras de-acurmezişul stradei şi legat de arborĭ. Sîrma era aşedată tocmai la înălţimea capului regelui, care ar fi fost de sigur ucis, décă n'ar fi intervenit acea pomenita reparaţie a automobilului.

Numĕrul populaţiunei în Franţa. De la Sedan încóce bate un vênt de descurajare peste antemergătórea de odinióră pe calea civilisaţiunei. Causa? Descrescerea numĕrului populaţiunii. O statistică nouă din 1903 constată, că nascerile au fost 1,800.000 mai puţin de cât în 1902.

In acelaşĭ an Germania a înregistrat un escedent de 900,000 de nascerĭ. Pentru a puté arunca o ochire mai repede asupra raporturilor de numĕr în cestiunea de populaţiune a Europei centrale, sĕ luăm ca basă de calcul cifra de 10,000 de locuitorĭ de fie-care ţeră europénă. Pornind din acest punct de constatare, escedentul nascerilor (peste mortalitate) în Franţa e de 23, în Germania de 153, în Austria de 125, în Belgia de 116, în Anglia de 119, în Holanda de 153, în Italia de 109, în Norvegia de 150, în Suedia de 108. Etă decĭ enorma distanţă dintre populaţiunea Franţei şi a ţĕrilor aici menţionate din Europa centrală şi de nord.

Nou doctor. D-l Teofil *Tanco*, fiul profesorului Dr. Paul Tanco din Năsĕud, a depus ultimul esamen din doctoratul în medicină la universitatea din Budapesta şi a fost promovat astădĭ în 24 Dec. la gradul de doctor.

O representaţiune a studenţilor saşĭ. O surprisă artistică literară din cele mai plăcute a avut publicul din Braşov Marţĭ séra. Studenţiĭ din cursul superior al gimnasiului ev. Honterus, pregătindu-se sub conducerea profesorilor lor, au eşit în public cu o representaţie, a cărei reuşită a întrecut aşteptările cu carĭ se întêmpină de obiceiŭ representaţiile de diletanţĭ. Partea I a seratei a fost compusă din corurĭ şi musică instrumentală. S'au esecutat cu precisiune deosebită unele bucăţĭ din cele mai grele. Partea principală a urmat după aceea prin representarea piesei „Wallensteins Lager“, care a fost interpretată cu avênt tineresc şi totuşĭ cu discreţiune. Tineriĭ diletanţĭ au fost viu aplaudaţĭ. Meritul aranjării acestei serate, la care a participat public din tóte trei naţionalităţile, li-se revine d-lor profesorĭ Dr. *Netoliczka* şi R. *Lassel*. Regisor a fost d. pictor *Bulhardt*. Rolurile de femei le-a interpretat d-na prof. Meta *Römer* şi d-şórele E. *Stenner* şi Paula *Schwarz*. Studenţii carĭ au avut rolurĭ în „Wallenstein“ sunt: *Frätschkes, Friedel, Hnidy, Lienert, Kummer, Türk, Binder, Mayer, Schmidt, Metzger, Fabriţius, Rădulescu, Depner, Zerbes, Gött şi Ziegler* din cl. VIII şi *Klein* din cl. VI.

Atât profesorii, cât şi studenţiĭ merită laude şi felicitărĭ, pentru începutul bun, care de sigur va avé continuare şi în anii viitorĭ.

Societatea militară scienţifică şi casină din Braşov va arangia Sâmbătă în 31 Decemvrie n. o *tombolă* împreunată cu *concert* şi *dans*, ér Sâmbătă în 11 Februarie 1905 o serată de petrecere. Ambele petrecerĭ se vor ţiné în sala Redutei. Inceputul la 8½ séra. Invitaţiĭ sunt rugaţi a arăta la întrare biletul de învitare.

Scirĭ din România. *Principele şi principesa moştenitóre* a Românei au sosit Joi din străinătate la Bucurescĭ, fiind aşteptaţĭ la gară de către Regele Carol, miniştrii, clerul înalt, presidenţii camerelor, primarul capitalei, autorităţile publice şi generalitatea.

— Primul secretar al *legaţiunii italiene* principele Ruspoli a trecut în aceaşĭ calitate la legaţiunea italiană din Bruxela.

— Ministrul de agricultură al republicei Argentina a cerut de la *bursa muncitorilor* din Bucurescĭ date statistice cu privire la plăţile meseriaşilor românĭ. Datele cerute au fost deja trimise ministrului de agricultură din Argentinia.

Concert militar. Duminecă şi Lunĭ séra va concerta în sala cea mare de la „Gewerbeverein“ musica militară a regimentului 51. Intre interesantele piese ce se vor esecuta de către musica militară este şi cel mai nou potpouri „monarchia austro-ungară în cântec şi dans“. Intrarea 40 b. Inceputul la órele 7½ séra.

Avis. Lunĭ în 26 l. c. n. va fi deschisă în cetate numai „Farmacia la speranţa“ a d-lui F. *Jekelius.*

Musica oraşului aranjază sub conducerea dirigentului ei d-l Max Krause în 25 Decemvrie n. séra un concert de Crăciun în otelul Europa, ér în séra de 26 Decemvrie n. un alt concert, al cărui program este compus din piese de ale compositorilor Komzak şi Ziehrer.

Tot el de cătră pădure! In şedinţa de Mercurĭ a representanţei nóstre orăşănescĭ s'au făcut, ca de obiceiŭ, şi câte-va interpelărĭ. Intre aceste a fost una, care intereséză în deosebĭ diarul nostru. Ea a fost adresată de Arsenie Vlaicu primarului, pe care l'a întrebat, décă are cunoscinţă, că în „Gazeta Transilvaniei“ într'un raport despre alegerea municipală din Scheiŭ, din 3 Decemvrie, s'a dis între altele, că un comisar de poliţie (maghiar) a condus pe alegĕtorii (maghiarĭ) din Scheiŭ, carĭ au votat (cum se scie pentru A. Vlaicu însuşĭ) la acea alegere; şi décă are cunoscinţă, îl rógă sĕ spună de este séu nu adevĕrat, căcĭ o ast-fel de afirmare e de natură a compromite poliţia orăşănéscă; şi, în fine întrébă, décă primarul e aplecat a dispune, ca ast-fel de publicărĭ, ce nu corĕspund adevĕrului, sĕ nu mai apară în diare?

Primarul Fr. Hiemesch a rĕspuns imediat, că are cunoscinţă despre casul amintit de interpelant, că a şi luat informaţiunĭ de la căpitanul oraşului şi pe basa acestora póte constata, că la alegere, ce e drept, şi-a dat votul şi un funcţionar poliţienesc, dér a usat numai de dreptul ce-l are, fără ca sĕ fi esercitat vre-o influenţă asupra celorlalţĭ alegĕtorĭ. Atâta numai a rĕspuns primarul.

Nicĭ nu se putea cere, ca primarul sĕ între în intenţiunile interpelantului, primind asupră-şi un rol, ce nu-i compete, de a se face censor al „Gaz. Trans.“ Decĭ s'a mulţumit cu aceea, ca sĕ redea ceeace a declarat căpitanul orăşenesc.

Ce a vrut A. Vlaicu cu interpelaţia sa, ar fi o enigmă, décă nu s'ar învedera, că a vrut sĕ-şĭ repare érăşĭ reputaţia. Tot el de cătră pădure vine acum sĕ acuse diarul nostru, că pentru a-i combate mai cu succes atitudinea sa, ar fi afirmat un lucru ce atacă chiar reputaţia poliţiei, insinuându-i, că a sprijinit la alegere „naţionaliştĭ“ ca A. Vlaicu.

A. Vlaicu a trecut un singur lucru cu vederea, că prin interpelaţia sa a dat numai prilegiu a-se constata în mod oficial, că între votanţii ungurĭ a fost şi un funcţionar de poliţie. Ce feliŭ de scopurĭ va fi urmărind prin aceea că denunţă diarul nostru poliţiei, A. Vlaicu va sci mai bine. Vedurăm însĕ că sanguinismul sĕu nu a scos de loc din liniştea sa pe primarul nostru.

Resistenţa şi atacul Port-Arthurului.

I.

Resistenţa.

Sunt aprópe 9 lunĭ de când Japonesii au început asediul Port-Arthurului.

In acest interval de timp, decĭ de mii de asediatorĭ şi-au găsit aci mórtea şi nimenĭ nu póte predice câte alte mii, din aceştĭ bravĭ, se vor înmormênta în jurul acestei teribile cetăţĭ.

Resistenţa Port-Arthurului un timp atât de lung, în contra unei armate dotate cu atâtea calităţĭ ostăşescĭ, în împrejurărĭ aşa de grele şi în urma atâtor privaţiunĭ pentru Ruşi, dic, o asemenea resistenţă, devine inexplicabilă.

Trebue negreşit, sĕ ţinem sémă de atacatorĭ, deóre-ce chiar din preliminările rĕsboiului, lumea militară a putut deduce, că poporul niponian dispune de o putere armată ce se póte egala cu orĭ-care din Europa, adecă: o trupă şi un corp oficeresc prea bine instruiţĭ şi cu un devotament sublim cătră ţeră; nisce efective numĕróse şi chiar neaşteptate: un material de rĕsboiŭ escelent şi peste tóte un numĕr de generalĭ cu multă capacitate şi iniţiativă.

Peripeţiile luptelor din Manciuria n'au făcut decât sĕ întărescă şi mai mult opiniunea favorabilă, formată la început, pentru Japonesi.

Şi este fapt necontestat, că ei s'au instruit fără răgaz în vederea rĕsboiului, recurgênd la tóte mijlócele spre a se face superiorĭ adversarilor lor.

La aceste încheierĭ au ajuns toţĭ ómenii competinţĭ, carĭ au fost în contact cu acest popor, şi un ofiţer rus în „Ruski Invalid“ dice, că Japonesii — în ceea-ce privesce instrucţiunea — au recurs chiar la mijlocul de a ascunde, la manevrele din timp de pace, procedeurile ce aveau sĕ întrebuinţeze în cas de rĕsboiŭ.

Cugetând neîncetat la tóte aceste escelente calităţĭ, când scirile dilnice venite de pe câmpul de luptă ne-au pus în cunoscinţă şi de bravura soldaţilor japonesĭ, un sentiment de mirare a putut sĕ pătrundă în sufletul orĭ-cărui, vĕdênd, că cu tóte atacurile desperate şi neîncetat repetate contra Port-Arthurului, Japonesii sunt *necontenit respinşi* cu pierderĭ enorme.

Valórea armatei rusescĭ este de asemenea cunoscută şi nimic nefavorabil nu i-se póte găsi. In luptele din rĕsboiul actual, ea a dat destulă dovadă de destoinicia ei. Insĕ, după-cum se esprimă un alt ofiţer rus în „Ruski Invalid“, Port-Arthurul comparativ cu alte cetăţĭ, dispune de mijlóce mult mai reduse decât atacatorul şi se găsesce în condiţiunĭ mult mai inferióre în raport cu cetăţile ordinare, de óre-ce, după cum observă acest ofiţer, Port-Arthurul e atacat viu şi pe apă şi pe uscat, adecă aprópe pe tóte fronturile; apoi resursele i-se reduc din ce în ce, pe când adversarul se alimentéză treptat.

De alt-fel o cetate luptă în mod absolut pasiv, şi eforturile sale nu pot avé altă resultantă, decât capitularea mai curênd séu mai târdiu, décă o despresurare n'are loc.

Port-Arthurul însĕ, — după scirile ce primim, — are aparenţa sĕ resiste indefinit, cu tóte că, — după tóte probabilităţile, — garnisóna trebue sĕ fie mult obosită şi decimată.

Atacurile vijeliόse ale Japonesilor şi respingerea lor cu pierderĭ înspăimêntătóre, nu dovedesc decât tăria şi o resistenţă lungă a fortăreţei.

Nasce întrebarea dér, în ce constă puterea acestei cetăţĭ, ce pare că a întrecut pe a tuturor cetăţilor de până acum.

In acéstă privinţă un căpitan brevetat de stat-major în „Echo de Paris“ dice că puterea Port-Arthurului ar consta în valórea trupei, valórea generalului Stössel şi în valórea fortificaţiunilor.

Negreşit, că fortificaţiunile fără apărătorĭ nu pot resista, însĕ ele multiplică de un numĕr însemnat de orĭ puterea de resistenţă a trupei care le apără, şi acest coeficient multiplicator, într'o mĕsură óre-care, se deduce atuncĭ când cine-va cunósce:

1) Configuraţiunea terenului;

2) Modul cum s'a aplicat la teren principiul fortificaţiunilor;

3) In fine natura fortificaţiunilor.

Prin urmare, spre a se puté da séma de tóte aceste elemente — cu privire la cetatea Port-Arthurului — ne propunem sĕ le cercetăm pe fie-care în parte.

(Va urma).

ULTIME SCIRI.

Paris, 24 Decemvrie. Camera francesă după o desbatere violentă, a votat guvernului încredere în cestiunea delaţiunilor contra ofiţerilor.

Berlin, 24 Decemvrie. Se svonesce, că Ţarul a fost avertisat, că se plănuesc atentate împotriva vieţii sale.

Diverse.

Răpirea unui ginere. In oraşul Winninegn din Pomerania se face mult haz de o răpire sensaţională. E vorba de răpirea unui om în vêrstă de şédecĭ de anĭ de către proprii lui copii. Bĕtrânul voia sĕ se însóre pentru a dóua óră. Pregătirile pentru nuntă se făcură în linişte, fără nicĭ un incident; tot aşa era linişte şi în diminéţa dilei cununiei. Când după ameadĭ perechea voia sĕ se ducă la cununie, veni la uşă o trăsură. Se credea că sunt nisce musafirĭ, carĭ au întârdiat, dér erau fii marĭ ai ginerelui, carĭ voiaŭ se vorbéscă tatălui lor un moment. După o scurtă întrevorbire violentă, care avù loc afară înaintea casei, ginerele şi fii se urcară repede în trăsură şi plecară în galop. Mirésa şi musafirii aştéptă încă întórcerea ginerului, dér se vede că înzadar.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

Publicaţie de licitaţie.

Macelăria din prund a Bisericilor şi a vecinilor din Schei **se dă în arêndă** cu licitaţie verbală, care se va ţiné Duminecă în 19 Dec. st. v. (1 Ianuarie 1905), în sala Froebeliană din Prunn nr. 5. Vadiu e de 20 cor.

1—2.1595.

Nr. 10237—1904.

PUBLICAŢIUNE
referitóre la vêndarea zălógelor de dare.

Direcţiunea financiară din loc a dispus cu ordinul din 30 Noemvrie a. c. Nr. 41388—1904, că restanţele de dare sĕ se încasseze fără amânare şi anume pentru scopul acela sĕ se transporteze obiectele zălogite în magazinul de zălogire orăşênesc şi apoi sĕ se vîndă prin licitaţiune.

Provocăm deci pe tóte partidele, cari sunt în restanţă cu darea séu cu competinţe, că acelea sĕ le plătéscă în timpul cel mai scurt, căci la din contră obiectele zălogite se vor transfera şi se vor vinde prin licitaţiune.

Brassó, în 15 Decemvrie 1904.

3—3,(1589). *Perceptoratul orăşênesc.*

Nr. 21416—1904.

Publicaţiune de licitaţie
a zălógelor pentru dajdie.

In virtutea § lui 69 a art. de lege XLIV din anul 1883, **se vor vinde** cu licitaţie publică **zălógele** ce sĕ află încă în mâna restanţierilor cu dajdie, aruncurî şi taxe cu acea, adăogare, că obiectele zălogite, a căror valóre nu trece peste 100 cor., se vor vinde şi sub preţul cu cât s'au preţuit; acelea obiecte însĕ, a căror valóre e mai mare de 100 coróne, numai atuncî, décă cel puţin $^3/_4$ din valóre se va oferi.

Terminul licitaţiei s'a statorit pe **qiua de 29, 30 şi 31 Decemvrie** a. c. dela 9—12 óre înainte de prânz în piaţă, înaintea sfatului.

Acésta se aduce la cunoscinţă publică cu acea observare, că preţul trebue plătit imediat.

Brassó, 20 Decemvrie 1904.

2—2,1590. *Magistratul orăşenesc.*

ANUNŢ.

Un absolvent al cursului de notariu *află* cu 1-ma Ianuarie 1905 *aplicare* în cancelaria subscrisului. Salariu fix lunar 90 coróne. Se recere perfectă cunóscere a limbei române şi maghiare. A se adresa către subscrisul

Procopiu Herlea,
notar com.
Cugier (Kudzsir).

3—3

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.